

Olipa hieno kokemus!

Me kantelistit olimme myös mukana tässä upeassa tapahtumassa. Tämä jää meidän mieleen kantavana voimana myös tuleviin musiikin parissa vietettäviin hetkiin. Suomalainen kantele on saanut vahvan jalansijan konserttimusiikin yhtenä soittimena vaikka pääosin sillä soitetaan pienemmissä kokoonpanoissa ja soolona. Kantele, joka mielletään yleisesti kansanmusiikkisoittimeksi muuttui 1980-luvulla ”savupirttisoittimesta” jopa konserttilavojen yhdeksi soitinryhmäksi. Tämän mahdollisti se, että kanteleen rakennusala on kehittynyt huippuunsa ja sen myötä kanteleensoittotaito on nyt korkealla tasolla unohtamatta myöskään korkeaa opetustasoa meillä Suomessa. Niin - tämä kantele on siis yksinomaan Suomen oma soitin, kansallissoitin.

Niinpä me olemme nyt tässä! Saimme olla tätä todistamassa tässä suuressa tapahtumassa. Upeaa kun stemmatkin oli suunniteltu valmiiksi.

Kantele - metsässä syntynyt. Onko tämä totta, että se taipuu näin hienosti vanhan barokkimusiikin esittämiseen. Kantele antoi mukavasti lisäväriä tähän kokonaisuuteen. No mutta, sehän on niin samannäköinen jo cembalon kanssa. Uskomatonta! Molemmat soittimet kehittyneet täysin erillään toisistaan mutta yht´äkkiä huomataan, että niissä onkin tosi paljon samaa luonnetta. Kanteleen juurethan lasketaan olevan 2000 vuoden päässä.

Suuret kiitokset Fibo Gollegiumille ja kaikille tässä mukana olleille ja Oulu Grosso -tapahtuman toteutumisesta vastanneille. Ja tietenkin teille, Suuri yleisö!

Antti Paakinaho
kantelepedagogi
Oulun konservatorio